

Sygn. akt I C 137/21 upr

Dnia 15 czerwca 2021r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Romańczyk

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Cięciwa-Ziemnik

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna w S. na rzecz powoda Ł. K. kwotę 1.634,34 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści cztery złote trzydzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 502 zł (pięćset dwa złote) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Z:

1) odnotować wyrok,

2) kal. 7 dni.

Dnia 15 czerwca 2021r. Sędzia:

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 czerwca 2021r.

Powód Ł. K. w pozwie wniesionym w dniu 8 grudnia 2020r., domaga się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 3.659,34 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 22 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego (k.1-5, k.54-56).

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że w dniu 27 marca 2018r., uszkodzony został samochód marki T. (...) należący do R. J.. Samochód został przyjęty do naprawy jeszcze tego samego dnia. W związku z tym poszkodowany był zmuszony do wynajęcia pojazdu zastępczego marki H. (...) za stawkę 250 zł netto za każdą rozpoczętą dobę użytkowania. Czas najmu odpowiadał całkowitemu okresowi przestoju i wynosił 17 dni. Łączny koszt brutto wyniósł 5.227,50 zł. Ustalona stawka nie odbiegała od stawek panujących na rynku (...). W trakcie postępowania likwidacyjnego nie padła żadna konkretna oferta najmu pojazdu. Podał, że strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność i przyznała kwotę 1.568,16 zł odszkodowania za wynajem pojazdu, uznając za zasadną stawkę 105 zł brutto za dobę przez okres 12 dni. Mimo wezwania, ubezpieczyciel nie wypłacił pozostałej części odszkodowania. Jednocześnie poszkodowany na podstawie

umowy cesji sprzedał powodowi wierzytelność przysługującą względem strony pozwanej z tytułu odszkodowania za wynajem pojazdu oraz upoważnił powoda do dochodzenia roszczeń w tym zakresie.

Nakazem zapłaty z dnia 23 grudnia 2020r. (sygn. akt I Nc 2898/20) wydanym w postępowaniu upominawczym, Referendarz sądowy, uwzględnił żądanie pozwu.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. w sprzeciwie od nakazu zapłaty domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że w toku postępowania likwidacyjnego uznała swoją odpowiedzialność przyjmując za uzasadniony najem przez okres 12 dni przy stawce 105 zł, tym samym wypłacając kwotę 1260 zł brutto. Nie kwestionuje zatem obowiązku likwidacji szkody, zwrotu należności za najem pojazdu zastępczego i także konieczności jego najmu. Podniosła, że spór w przedmiotowej sprawie dotyczy zasadności przyjętej stawki dobowej. Wskazała, że w dniu 3 kwietnia 2018r. podczas oględzin zaproponowała poszkodowanemu najmem pojazdu zastępczego, jednocześnie informując, iż w sytuacji najmu we własnym zakresie stawka będzie podlegać weryfikacji do stawek proponowanych przez firmy współpracujące z pozwaną. Ubezpieczyciel również proponował najmem bezgotówkowy, bez kaucji, a także cała organizacja najmu spoczywała na pozwanej. Poszkodowany zatem miał możliwość wynajęcia pojazdu za niższą cenę z czego nie skorzystał, a to na nim spoczywa obowiązek minimalizacji szkody i współpracy z ubezpieczycielem. Analogicznie dotyczy to także powoda albowiem nikt nie może przenieść więcej praw niż sam posiada. Z kolei stawka przyjęta przez powoda jest rażąco wygórowana. Najem pojazdu zastępczego winien być racjonalny, celowy i ekonomicznie uzasadniony. Gdyby poszkodowany miał zapłacić z własnych środków za najem wybrałby ofertę najtańszą. W tym przypadku, mimo dwóch konkretnych pozycji, poszkodowany wybrał jednakże najdroższą - propozycję najmu u powoda, czyli przyczynił się do zwiększenia szkody.

Powód na rozprawie w dniu 15 czerwca 2021r. sprecyzował, że propozycja najmu pojazdu zastępczego została złożona poszkodowanemu w dniu 3 kwietnia 2018r. czyli po upływie tygodnia od wynajęcia pojazdu. Oświadczył, że wnosi jak dotychczas, a jeśliby Sąd uznał, że propozycja najmu została złożona poszkodowanemu w dniu 3 kwietnia 2018r. , wnosi o zasądzenie stawki przyjętej przez powoda od 27 marca 2018r. do 3 kwietnia 2018r., natomiast za pozostały okres przy przyjęciu stawki wskazanej przez stronę pozwaną (nagranie rozprawy z 15.06.2021r, 0:07:19, k.64/v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 27 marca 2018r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w trakcie którego uszkodzony został pojazd marki T. (...) nr rej. (...), należący do R. J..

Sprawca kolizji posiadał polisę ubezpieczeniową w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W..

(okoliczności niesporne a nadto oświadczenie sprawcy kolizji –k. 8)

Pojazd poszkodowanego, bezpośrednio po kolizji, został odholowany z miejsca zdarzenia i przyjęty do naprawy przez powoda.

Wobec tego, że pojazd był poszkodowanemu potrzebny celem zapewniania podstawowych potrzeb życiowych (dojazdy do pracy, dowożenie dzieci do szkoły), a nie posiadał innego samochodu, wynajął on od powoda pojazd zastępczy marki H. (...) o nr. rej (...) za stawkę 250 zł netto/ doba.

Poszkodowany udzielił także powodowi Ł. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...), pełnomocnictwa do likwidacji szkody komunikacyjnej pojazdu, faktycznego wykonania naprawy, finansowego rozliczenia z zakładem ubezpieczeń w tym wszelkich czynności prawnych i faktycznych związanych ze sprawą. Strony zawarły także umowę cesji wierzytelności - prawa do odszkodowania, z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(dowody: umowa wynajmu samochodu z 27.03.2018r. – k.15, kosztorys wynajmu – k.16, zestawienie – k.17, oświadczenie – k.14, pełnomocnictwo – k.19, umowa cesji - k.20)

Tego samego do dnia poszkodowany dokonał także zgłoszenia s. ubezpieczycielowi.

Podczas oględzin w dniu 3 kwietnia 2018r. ubezpieczyciel zaproponował poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego. Poinformował, iż współpracuje z renomowanymi wypożyczalnią jak (...) a (...), 99 R., S. oraz A.. W przypadku zainteresowania najmem wskazał na konieczność kontaktu z opiekunem szkody, który przekaze dalsze informacje wypożyczalni. Ubezpieczyciel podkreślił, iż w przypadku szkody częściowej okres najmu nie powinien być dłuższy niżeli obiektywnie niezbędny czas naprawy uszkodzonego pojazdu a w przypadku najmu pojazdu zastępczego w innej firmie zewnętrznej, ubezpieczyciel zgodnie z zasadą minimalizacji szkody zastrzega sobie prawo do weryfikacji okresu najmu i jego dobowej stawki do wysokości wskazanej przez pozwaną, czyli w przypadku segmentu (...) do kwoty 105 zł brutto / doba. W przypadku otrzymania od ubezpieczyciela propozycji najmu pojazdu zastępczego już po rozpoczęciu wynajmu w innej wypożyczalni, wskazał na możliwość zamiany na pojazd z innej wypożyczalni współpracującej z pozwaną. W tej sytuacji samochód zastępczy zostałby podstawiony pod miejsce wskazane przez poszkodowanego.

Poszkodowany jednakże nie zweryfikował propozycji ubezpieczyciela i z niej nie skorzystał.

(dowody: protokół szkody w pojeździe wraz z propozycją najmu – k. 45-47)

Po zatwierdzeniu kosztorysu powód przystąpił do naprawy pojazdu. Całkowity czas przestoju samochodu od momentu oddania pojazdu do naprawy wyniósł 17 dni, wliczając w to czas trwania postępowania likwidacyjnego, dokonanie oględzin, przesłanie kosztorysu, zatwierdzenie kosztorysu a następnie zamówienie i otrzymanie części, technologiczny czas naprawy pojazdu (przypadający również na dni wolne) i czas na zdanie pojazdu, W dniu 12 kwietnia pojazd był gotowy do odbioru.

W dniu 17 kwietnia 2018r. poszkodowany zdał pojazd zastępczy.

Następnie w dniu 24 kwietnia 2018r. powód za najmem pojazdu, wystawił fakturę Vat nr (...) na kwotę 5.227,50 zł przyjmując czas najmu wynoszący 17 dni przy stawce 250 zł netto/ doba.

(dowody: niesporne (w zakresie czasu najmu) a nadto umowa najmu pojazdu – k. 15, zestawienie – k. 17, faktura Vat – k. 18)

Powód przekazał fakturę Vat ubezpieczycielowi, wyzywając do zapłaty.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2018r. strona pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 2.895,56 zł brutto jako zwrot kosztów naprawy.

Następnie decyzją z dnia 26 czerwca 2018r. ubezpieczyciel przyznał dopłatę do odszkodowania w kwocie 1568,16 brutto oraz dodatkowo odszkodowanie za najmem pojazdu zastępczego w kwocie 1260 zł brutto uznając za zasadny okres najmu wynoszący 12 dni i stawkę 105 zł brutto/ doba.

Mimo reklamacji, decyzją z dnia 31 sierpnia 2018r. strona pozwana poinformowała o braku podstaw do zmiany stanowiska.

(dowody: niesporne a nadto: decyzja z 24.04.2018r. – k.21, decyzja z 26.062018r. – k.22-23, decyzja z 21.08.2021r. – k.24-26)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów. Treść i forma tych dokumentów nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd na zasadzie art. 235² § 1 pkt. 2 k.p.c. pominął zgłoszony przez stronę pozwaną dowód z opinii biegłego sądowego sporządzonej do sprawy toczącej się przez Sądem Rejonowym w Dąbrowie Górniczej pod sygn. VGC 44/17 jako nieistotny dla rozstrzygnięcia. Opinia ta została sporządzona na poczet innej sprawy i dotyczyła innego stanu faktycznego. Sąd uznał, iż dla rozstrzygnięcia sprawy opinia ta jest nieprzydatna.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powód, będąc cesjonariuszem wierzytelności poszkodowanego, dochodził zapłaty odszkodowania w reżimie deliktowym od pozwanego ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia drogowego (art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.). Odpowiedzialność ta wynikała z zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC z posiadaczem pojazdu sprawcy oraz art. 822 § 1 k.c. i co do zasady nie była sporna.

Ubezpieczyciel przejął na siebie odpowiedzialność za szkodę z dnia 23 marca 2018 r. dokonując wypłaty uznanej części żądania w kwocie 1260 zł, przyjmując za zasadny czas najmu 12 dni i stawkę 105 zł / doba. Powód w pozwie wskazywał, iż z tego tytułu otrzymał kwotę 1568,16 zł.

Zakres odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela, w granicach sumy ubezpieczenia, był taki sam jak sprawcy wypadku i zgodnie z art. 361 k.c. obejmował odpowiedzialność za normalne następstwa wypadku. Zgodnie z żądaniem powoda, odpowiedzialność ta, stosownie do treści art. 363 § 1 k.c., obejmowała zobowiązanie ubezpieczyciela do zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. Przytoczone regulacje stanowią regułę zgodnie z którą ubezpieczyciel (ew. sprawca) jest obowiązany do pełnej kompensaty szkody pozostającej w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem szkodzącym. Na ubezpieczycielu pozostaje zatem obowiązek zwrotu kosztów celowych i ekonomicznie uzasadnionych (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2011r, sygn. II CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Z kolei na poszkodowanym ciąży obowiązek minimalizacji szkody. Obowiązek poszkodowanego zapobiegania szkodzie i zwiększeniu jej rozmiarów wynika z art. 362 k.c., art. 826 § 1 k.c. i art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. III CZP 20/17).

Konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w zamian za uszkodzony w zdarzeniu komunikacyjnym była poza sporem. Ostatecznie, strona pozwana nie kwestionowała także okresu najmu wynoszącego 17 dni a spór koncentrował się wyłącznie wokół zasadności i wysokości dobowej stawki najmu. Strona pozwana powoływała się na fakt, iż w dniu 3 kwietnia 2018r. podczas oględzin uszkodzonego pojazdu, zaproponowała poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego z której on jednakże nie skorzystał.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, iż w pierwszym okresie zasadna jest dobową stawką najmu ustalona przez strony umowy w kwocie 307,50 zł brutto, a zarzuty strony pozwanej w zakresie zawyżenia tej stawki nie znajdują żadnego uzasadnienia. Poszkodowany miał prawo wynająć pojazd zastępczy i korzystać z tego pojazdu w czasie oczekiwania na naprawę uszkodzonego samochodu. Nie ma żadnych dowodów by uznać, że w tym czasie mógł wynająć pojazd za niższą stawkę. Wynajął pojazd w lokalnej firmie, blisko miejsca zamieszkania co jest zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Sytuacja ta uległa jednakże zmianie w momencie, kiedy ubezpieczyciel wystąpił z propozycją najmu pojazdu zastępczego za kwotę 105 zł burto / doba co miało miejsce 3 kwietnia 2018r. (strona pozwana nie przedłożyła

jakiegokolwiek innego dokumenty świadczącego o tym, by taka propozycja została założona wcześniej). O tego momentu poszkodowany miał możliwość skorzystania z propozycji przedstawionej przez ubezpieczyciela, mógł także wypowiedzieć dotychczasową umowę najmu i zrezygnować z najmu po stawce trzykrotnie droższej. Poszkodowany (a później powód) mógł chociażby próbować ustalić czy strona pozwana może taki pojazd zagwarantować, na jakich warunkach, w jakim czasie. Nie podjął on jednakże żadnych czynności, a w każdym razie żadna ze stron o faktach takich nie wspomina. To poszkodowanego, zgodnie z powyższym, obciążał obowiązek współdziałania w minimalizacji szkody. Zobowiązany był zatem podjąć wszelkie czynności zmierzające do niepowiększania szkody, a przez swoje działanie w tej sprawie, czyli najem pojazdu zastępczego za stawkę trzykrotnie wyższą niż proponowana przez pozwaną, obowiązku tego nie dopełnił.

W konwencji powyższego, Sąd zatem przyjął, że w okresie od 27 marca 2018r. do 3 kwietnia 2018r. czyli przez 7 dni zasadna była stawka w wysokości 307,50 zł, a w pozostałym okresie czyli przez 10 dni - stawka 105 zł brutto, czyli łącznie 3202,50 zł. Sąd ostatecznie zasądził różnicę 1634,34 zł, uwzględniając kwotę już przyznaną w toku postępowania likwidacyjnego a wskazywaną przez powoda w pozwie tj. 1568,16 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Na koszty powoda w kwocie 1.117 zł złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika (900 zł) ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800 ze zm.), opłata od pełnomocnictwa (17 zł) oraz opłata od pozwu (200 zł). Powód wygrał proces w 45 % i w takim też stosunku Sąd rozliczył koszty postępowania. W konsekwencji, to na rzecz powoda Sąd zasądził od pozwanego kwotę 502 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania.